

Háromnyelvű helységnévtáblákat és hatnyelvű üdvözlő feliratokat helyeznek ki

Zilahi többnyelvűség segítségével

Háromnyelvű – román, magyar és német – helységnévtáblákat, illetve hat nemzetközi nyelven üdvözlő feliratokat helyeznek ki Zilah határában.

A helyi tanács csütörtöki döntésére 27 éve várt a város magyarsága.

Régi vágya teljesült a zilahi magyarságnak, amikor a Szilágy megyei város tanácsa csütörtöki ülésén háromnyelvű, román, magyar és német feliratú helységnévtáblák kihelyezéséről fogadott el határozatot – értékelte a Krónikának a döntést Fazakas Miklós alpolgármester. Az RMDSZ-es előljáró szerint a szövetség már az előző mandátumban is tervezte határozattervezet benyújtását a témában, azonban csak most lettek megfelelőek a körülmények az elfogadtatására. „Örülünk, hogy megérett annyira a helyzet, hogy sikerült elfogadtatni” – fogalmazott az alpolgármester. Kifejtette, a döntést hosszas egyeztetés előzte meg, valamennyi tanácsossal elbeszélgettek kezdeményezésükről. „Örülünk, hogy végül sikerült meggyőznünk őket arról, hogy ez nemcsak a magyar és német közösségnek, hanem egész Zilahnak fontos. Ez mindenféle szempontból nagy előrelépés” – magyarázta az előljáró. Hangsúlyozta, a határozattervezetüket nemcsak a város polgármesterét és másik alpolgármesterét adó, az RMDSZ-szel a tanácsban többséget alkotó Szociáldemokrata Párt (PSD), hanem az ellenzéki pártok is támogatták.

Többnyelvű üdvözlő

A háromtagú RMDSZ-frakció által előterjesztett és a csütörtöki ülésen jelenlévő 20 tanácsos által egyhangúlag megszavazott határozat értelmében a város be- és kijárataihoz a román Zaláu mellé a magyar Zilah és a német Zillenmarkt felirat is kikerül. Emellett arról is döntött a testület, hogy a szilágyi megyeszékhelyre vezető utak mentén hatnyelvű üdvözlő és elköszönő feliratokat tűntetnek fel. „Zilahot a kulturális, nyelvi és vallási sokszínűség jellemezte az évek során,

a város jólétéhez a német és a magyar közösség is ugyanúgy hozzájárult” – áll a határozathoz csatolt indoklásban, melynek írói részletesen bemutatják a város magyar és német vonatkozású történelmét is. Kifejtik, a háromnyelvű helységnévtáblák, illetve a hatnyelvű, román, magyar, angol, német, francia és olasz üdvözlő és elköszönő feliratok kihelyezését a külföldi turisták, a különféle etnikumú közösségek békés együttélése és az idegen tőkét vonzó vállalatok megtelepedése egyaránt indokolja. Fazakas Miklós szerint utóbbi döntés elsősorban a városban működő francia és olasz nagybefektetők iránti elismerésük kifejezése, akik több ezer lakosnak biztosítanak megélhetést, de a városban zajló oktatási, kulturális és sporttevékenységeiket is támogatják.

Pénzt kaptak a magyar rendezvényekre

Az RMDSZ-es alpolgármester lapunknak arról is beszámolt, hogy a csütörtöki ülésen egy másik, a magyar közösség számára fontos döntés született: a kulturális és közösségi rendezvényekre jóváhagyott városi támogatás több mint felét magyar rendezvények kapták. Ezek között említette az ősszel tartandó Szilágyi Magyar Napokat, amelyre a térség minden magyarlakta településéről összegyűlnek, hogy bemutassák kultúrájukat, hagyományukat, gasztronómiai különlegességeiket.

Fazakas Miklós szerint egyébként az 56 ezer lakosú Zila hon a kivándorlás és a negatív demográfiai folyamatok hatására egyre apad a magya-

rok száma, jelenleg mintegy 8600 főt számlál, és a lakosság 15 százalékát teszi ki. A jelentős számú magyar lakossággal rendelkező Szilágy megyében a magyarok lakta falvak zömében van kétnyelvű – román és magyar – helységnévtábla, de arra, hogy a 20 százaléknál kevesebb részarányú magyarsággal rendelkező városokban, például Zsibón is kikerüljön, szerinte az RMDSZ törvénytervezetnek az elfogadása után lesz lehetőség. „Nekünk is szükségünk volt a többség támogatására, anélkül nem lett volna esélye, hogy átmenjen a kezdeményezés” – összegzett az alpolgármester.

A közigazgatási törvény egy kisebbség 20 százalék fölötti helyi aránya esetén írja elő, hogy az adott kisebbség nyelvében is ki kell írni a település nevét. Az RMDSZ kedden benyújtott törvénymódosítási tervezete ezt a küszöböt 10 százalékra csökkentené.

PAP MELINDA
ARCHIV

Rábólintottak. A zilahi tanács csütörtökön egyhangúlag megszavazta a többnyelvű táblákat

BALOGH
LEVENTE

Elbeszélünk egymás mellett

Ha egy problémát el akarsz kenni, akkor hozz létre parlamenti bizottságot az ügy kivizsgálására – hangzik a régi politikai poén.

Bár a romániai magyar közösség gondjaival foglalkozó képviselőházi albizottságot elvileg pont nem a probléma elkenésére hozták létre, úgy tűnik, annak tevékenysége egyelőre csak arra elég, hogy ismét felhívja a figyelmet, mennyire elbeszélnek egymás mellett a magyar közösség és a mindenkor román hatalom képviselői a témában.

Hiszen míg a bizottságot életre hívó Kulcsár-Terza József éppen azzal a céllal vitte el a Székelyföldre a testület néhány tagját, hogy megismerkedjenek a valós helyzettel, és első kézből kapjanak tájékoztatást a problémákról, az albizottság kormánypárti tagja első benyomásait összegezve

túlzónak nevezte a magyar panaszokat, és jogosnak minősítette a székelői prefektusok magyar nyelv és jelképek elleni hadjáratát.

Mindez jól illeszkedik abba a román narratívába, amely szerint Romániában ideális a kisebbségek helyzete, és nincs szükség semmilyen jogbővítésre. Az mellékes, hogy a gyakorlat pont ennek az ellenkezőjét mutatja, a nyilatkozatokból mindig egy olyan ország képe bontakozik ki, ahol a kisebbségek aranyló napsütésben, sugárzó arccal, vidáman ugrabugrálnak a zöld mezőkben, hiszen gondtalan életüket, kisebbségi jogaikat maradéktalanul biztosítja a jóságos román állam.

Pedig épp csak egy hét telt el azóta, hogy a román állam román képviselői nagy ívben elkerülték az európai kisebbségi közösségeket tö-

mörítő FUEN kolozsvári kongresszusát, illetve megpróbálták eltántorítani a magyar és az uniós illetékeseket a rendezvényen való részvételtől. „Kárpótlásul” a szintén távol maradó kolozsvári polgármester, Emil Boc könnyűfakasztó hangvételű nyilatkozatot adott ki arról, milyen csodálatosan érvényesül a multikulturalizmus „az ókori római” városban.

Persze már az is valamilyen szintű eredménynek nevezhető, hogy az albizottság látogatása ismét csak kiugrasztotta a nyulat a bokorból, és rávilágított arra, hogy a román hatóságok továbbra sem akarják komolyan venni a magyar sérelmeket. Vagyis a problémát sikerült beazonosítani – ennek nyomán pedig meg kell találni az eszközöket az érdemi párbeszéd kikényszerítésére, arra, hogyan lehet

rábírni a bukaresti hatalom képviselőit, hogy vegyék komolyan a magyar közösség sérelmeit és követeléseit, ahelyett, hogy a szegény, „elnyomott” székelői románokról szóló hazugságpropagandát támogatnák, illetve bagatellizálnák a magyar közösség jogos panaszait a romániai és a külföldi közvélemény előtt.

Amíg ez sikerül, mindenképpen folytatni kell a külföldi – de nem elhanyagolható a belföldi sem – közvélemény és intézmények tájékoztatását a valós romániai helyzetről, a hivatalos politikai képviselők és a magyar civil szféra együttes, egymást kiegészítő erőfeszítései révén.

Hogy előbb-utóbb sikerüljön akkora nyomás alá helyezni Bukarestet, hogy rákényszerüljön a problémák valós mivoltjának elismerésére, és az érdemi párbeszédre.

Óriáspark Kolozsvár határában?

A kolozsvári önkormányzat az ország harmadik legnagyobb parkját alakítaná ki a város határában, Kolozsvár és Szászfenyes között, a kiszemelt, mintegy 100 hektáros terület átvétele azonban jelenleg jogi akadályokba ütközik. Emil Boc polgármester a Realitatea FM rádió reggeli műsorában elmondta, a terület Szamos Vízű Rt. felügyelősége alatt áll, és érvényesek rá a vízi létesítményekre vonatkozó szabályozások, ezért törvénymódosításra lenne szükség ahhoz, hogy a terv megvalósulhasson. Az országban egyébként Craiovan és Bukarestben található ekkora kiterjedésű park. Az önkormányzat tervei szerint a Szamos Vízű Rt. 200 hektáros területéből 100 hektár továbbra is vízvédelmi terület maradna, 100 hektáron pedig pihenővegetet alakítanának ki a szászfenyesi és a kolozsvári lakosok számára. Emil Boc hangsúlyozta, kizárólag környezetbarát beavatkozásokkal alakítanák át a területet, a munkálatokra körülbelül 2–3 millió eurót költenének. Az előljáró arra kérte a Kolozs megyei parlamenti képviselőket, hogy dolgozzák ki a törvénymódosítás tervezetét, és terjesszék elő a parlamentben.

Az Adevarul napilap szerint Lucian Croitoru, a Szamos Vízű Rt. szövegírója a Boc által elmondottakra reagálva arra emlékeztetett, hogy a vízű által kezelt terület felett a Kolozs Megyei Tanács rendelkezik. A szóban forgó 200 hektár ugyanakkor nemcsak vízvédelmi terület – ahol törvény tilt bármilyen területrendezési tevékenységet –, hanem itt található Szászfenyes földalatti víztartaléka, amely a tarnicai vagy gyalui víztározókat ért esetleges szennyezés esetén ivóvízzel látná el a települést. Adrian Dohotaru, a Mentsétek meg Romániát Szövetség (USR) parlamenti képviselője úgy véli, a tervről meg kell kérdezni a víz- és környezetvédelmi szakembereket, valamint Kolozsvár és Szászfenyes lakóit is.

KRÓNIKA